

Arrest

nr. 278 713 van 13 oktober 2022
in de zaak RvV X / IX

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. NDIKUMASABO
Gulden-Vlieslaan 77
1060 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 11 oktober 2022 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 5 oktober 2022 tot afgifte van een bevel tot teruggedrijving (bijlage 11).

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 oktober 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 oktober 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat M. NDIKUMASABO verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker komt op 4 oktober 2022 aan op de luchthaven van Brussel-Nationaal, komende uit Oudja Angads (Marokko) met vlucht TUI Belgium (TB2632). Hij was in het bezit van een Marokkaans paspoort met nr. MH4074739, afgegeven op het consulaat van Marokko te Antwerpen op 24 augustus 2021, en

van een Belgische verblijfskaart met als nationaliteit 'GRC' (Griekenland) en met nr. B465928887. Hij werd door de grenspolitie gehoord.

De Griekse identiteitskaart en de Belgische verblijfskaart werden onderzocht. De Belgische verblijfskaart bleek op frauduleuze wijze bekomen te zijn waardoor verzoeker van valsheid beticht werd en deze verblijfskaart gerechtelijk in beslag werd genomen.

De gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris nam een bijlage 11 op 5 oktober 2022, om 01u10 ter kennis gebracht. Verzoeker stelde hiertegen een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) in, gekend onder rolnummer RvV 282 274. Bij arrest nr. 278 624 van 11 oktober 2022 verwerpt de Raad het beroep, ingesteld tegen de bijlage 11 van 5 oktober 2022.

Op 5 oktober 2022 neemt de gemachtigde een nieuwe bijlage 11 die verzoeker om 14u55 ter kennis werd gebracht en die de bijlage 11 van 5 oktober 2022, ter kennis gebracht om 01u10, vervangt. Het betreft de bestreden beslissing.

Verzoeker ondertekende op 5 oktober 2022 een verklaring vrijwillig vertrek, opgesteld in het Frans, waarin hij aangaf op 8 oktober 2022 om 16u25, met vlucht TB2631 naar OUDJA (Maroko), te willen terugkeren.

De gemachtigde neemt op 5 oktober 2022 een beslissing tot het vasthouden in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats.

De op 8 oktober 2022 geplande verwijdering kon niet doorgaan aangezien verzoeker zich tegen zijn verwijdering verzette.

Er is nog geen verwijdering gepland.

De beslissing tot terugdrijving luidt:

"(...)

*(C) Is niet in het bezit van een geldig visum of een geldige machtiging tot verblijf (art. , eerste lid, 1°/2°)
Reden van de beslissing: HET DOOR BETROKKENE GEBRUIKTE VISUM/ VERBLIJFSDOCUMENT
WORDT VAN VALSHEID BETICHT EN WORDT GERECHTELIJK IN BESLAG GENOMEN.
BETROKKENE BESCHIKT DUS NIET MEER OVER ENIG GELDIG VISUM/VERBLIJFSDOCUMENT.
Dossiernummer: HV.21.RB.007628/22*

*(D) Is in het bezit van een vals / nagemaakt / vervalst visum of verblijfsvergunning (art. 3, eerste lid, 1°/2°)
Reden van beslissing: Document: verblijfskaart van België met nummer B465928887,
Vervalsing: het document is op frauduleuze wijze bekomen.*

(...)"

2. Over de vordering tot schorsing

2.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, § 1, eerste lid, van het procedurereglement van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan, overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

2.2. Betreffende de tweede voorwaarde: de ernst van de aangevoerde middelen

2.2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 3, 39/2 en 62 van de vreemdelingenwet, van de artikelen 6 en 13 van het EVRM, van artikel 3 van het VEU, van artikel 45 van het EU-Handvest, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen evenals van de zorgvuldigheidsplicht en het voorzichtigheidsbeginsel.

Verzoeker betoogt als Griekse onderdaan het recht te hebben om het Europese grondgebied binnen en buiten te reizen. Hij betwist dat de door hem gebruikte documenten vals zijn. Hij stelt dat er geen tolk bij zijn gehoor aanwezig was en hij geen Nederlands spreekt. De bestreden beslissing werd in het Nederlands opgesteld. Hij stelt psychologisch onder druk te zijn gezet om vrijwillig naar Marokko terug te keren, nog vooraleer hij een advocaat zou hebben kunnen raadplegen. Hij zou niet gehoord zijn geweest omtrent de valsheid van de gebruikte documenten.

2.2.2. Een eenvoudige lezing van de beslissing tot teruggrijping leert dat de determinerende motieven, op grond waarvan die beslissing zijn genomen, worden aangegeven. Er wordt immers verwezen naar artikel 3, eerste lid, 1°/2°, van de vreemdelingenwet. In de bestreden beslissing worden tevens de feitelijke grondslagen aangegeven waarop deze beslissing steunt. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt de motivering van de bestreden beslissing hem niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht (zie RvS, nr. 105.103, 26 maart 2002). Er wordt geen schending aangetoond van de formele motiveringsplicht.

België, als Schengenlidstaat, heeft de plicht op zich genomen om grenscontroles uit te voeren ten aanzien van vreemdelingen die via het grondgebied van het Rijk de Schengenlidstaten wensen binnen te komen. Artikel 3 van de vreemdelingenwet laat in dit opzicht het bestuur toe, zelfs indien een vreemdeling in het bezit is van een geldig visum, om een aantal verificaties door te voeren. In de gevallen, omschreven in artikel 3, lid 1, 1° tot en met 10°, van de vreemdelingenwet, kan een vreemdeling, die nochtans in het bezit is van een geldig visum, de toegang tot het grondgebied worden geweigerd en kan hij alsnog worden teruggedreven (cf. RvS 25 februari 2002, nr. 110.745). De verwerende partij beschikt in deze over een zekere beoordelingsmarge.

Zoals voor alle reizigers en voor alle landen van het Schengengrondgebied het geval is, is er steeds een grenscontrole waar in voorkomend geval gevraagd wordt naar de binnenkomstdocumenten, reismotieven en nagegaan wordt of de bestaansmiddelen voldoende zijn voor de duur van het verblijf in het Rijk. Dit is in lijn met artikel 8 van de Schengengrenscore. Daarnaast bepaalt artikel 6 van de Schengengrenscore de toegangsvoorwaarden voor derdelanders.

Door de grenspolitie werd op 5 oktober 2022 vastgesteld dat verzoeker niet in het bezit was van een geldig binnenkomstdocument en betichtte de voorgelegde verblijfsvergunning van valsheid. Verzoekers betoog in zijn middel doet hieraan geen afbreuk. Hij slaagt er niet in de motivering in de bestreden beslissing te weerleggen.

Waar verzoeker stelt over de Griekse nationaliteit te beschikken, toont hij dit niet met een begin van bewijs aan, noch toont hij aan dat hij zijn Grieks paspoort daadwerkelijk aan de grenspolitie zou hebben overhandigd.

Verzoeker gaat eraan voorbij dat men, als derdelander, niet enkel met een Belgische verblijfsvergunning kan reizen. De verblijfskaart dient telkens vergezeld te zijn van een geldig paspoort.

Op de Belgische verblijfsvergunning staat als nationaliteit "GRC" (Griekenland) vermeld, doch verzoeker reist met een Marokkaans paspoort zonder geldig visum.

Gevraagd naar zijn Grieks paspoort toonde verzoeker een foto ervan op zijn GSM en stelde dat het niet mogelijk was om dat paspoort in zijn woonplaats te laten ophalen en aan de grenspolitie te overhandigen. De grenspolitie concludeerde dat de echtheid van het Grieks paspoort niet kon worden nagegaan.

Verzoeker toont niet aan op welke wijze hij de Griekse nationaliteit verkregen zou hebben en geeft geen uitleg over het feit dat hij dat paspoort niet bij zich had en waarom het niet in zijn woonplaats zou kunnen worden opgehaald, niettegenstaande hij hiertoe de mogelijkheid heeft.

Waar verzoeker stelt dat hij geen Nederlands spreekt en de bestreden beslissing in het Nederlands werd opgesteld, blijkt vooreerst uit het administratief verslag van de grenspolitie dat het gehoor in het Frans plaatsvond, verzoeker zich in het Frans uitdrukte en dat hij de vragen goed begreep. Er werd hem ook de motivering en de draagwijdte van de bestreden beslissing uitgelegd in het Frans. Vervolgens blijkt uit de bestreden beslissing dat een schriftelijke vertaling van de belangrijkste elementen, met inbegrip van de beroepsmogelijkheden, kan worden verkregen bij het bestuur en dat in een taal die verzoeker begrijpt. Verzoeker toont niet aan van deze mogelijkheid gebruik te hebben gemaakt.

De bestreden beslissing is geen “akte” waaromtrent verzoeker als particulier in de zin van artikel 41 van de Taalwet Bestuurszaken het gebruik van een bepaalde taal kan eisen (cf. RvS 10 februari 2006, nr. 154.741). Zij vormt niet het antwoord op een aanvraag. Het betreft een politiemaatregel die opgesteld werd in de taal van het taalgebied waar de beslissing betekend werd, dit conform het gestelde in artikel 39 *iuncto* artikel 17, § 1, a, van de Taalwet Bestuurszaken. De bestreden beslissing is terecht gesteld in het Nederlands, aangezien zij genomen werd in Nederlandstalig gebied, zijnde Zaventem.

Waar verzoeker stelt psychologisch onder druk te zijn gezet om vrijwillig naar Marokko terug te keren, nog vooraleer hij een advocaat zou hebben kunnen raadplegen, toont hij dit niet aan met een begin van bewijs, integendeel, verzoeker wacht tot op het allerlaatste ogenblik om een advocaat te raadplegen. Er wordt geen uitleg gegeven over dit laattijdig raadplegen van een advocaat.

Een schending van de opgeworpen wetsbepalingen en rechtsbeginselen wordt niet aangetoond.

Het enig middel is niet ernstig.

2.3. Dienvolgens is niet voldaan aan de drie cumulatieve voorwaarden om tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid over te gaan, zoals opgelegd in artikel 39/82, § 2, van de vreemdelingenwet en artikel 43, § 1, van het PR RvV.

Deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te verwerpen.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid, van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien oktober tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

M. MILOJKOWIC